

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 375/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F. P., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľ a advokáta JUDr. B. F., vedené pod sp. zn. Rvp 14138/2012 a sp. zn. Rvp 14143/2012, ktorými namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou v konaniach vedených pod sp. zn. 3 Er 53/2008 a sp. zn. 3 Er 332/2009, ako aj postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaniach vedených pod sp. zn. 4 CoE 22/2012 a sp. zn. 4 CoE 19/2012 a uzneseniami zo 7. augusta 2012, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 14138/2012 a sp. zn. Rvp 14143/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 14138/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako neprípustné.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 28. novembra 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 3 Er 53/2008 a uznesením z 12. decembra 2011 a sp. zn. 3 Er 332/2009 a uznesením zo 4. decembra 2011/2012 (ďalej aj „napadnuté uznesenia okresného súdu“), ako aj postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 4 CoE 22/2012 a sp. zn. 4 CoE 19/2012 a uzneseniami zo 7. augusta 2012 (ďalej aj „napadnuté uznesenia krajského súdu“).

Sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá *inter alia* poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. V rámci zmluvných vzťahov založených zmluvami o úvere pristúpila po dohode s dlžníkmi k uzatvoreniu rozhodcovskej doložky alebo rozhodcovskej zmluvy, ktorá založila právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., Bratislava (ďalej len „Stály rozhodcovský súd“), rozhodovať o právnom postavení zmluvných strán pri vzniku sporu. Vzhľadom na omeškanie dlžníkov a návrhy sťažovateľky, aby Stály rozhodcovský súd autoritatívne deklaroval jej právo na úhradu peňažných pohľadávok a uložil dlžníkom povinnosť platiť, bola dlžníkom na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu uložená povinnosť zaplatiť sťažovateľke pohľadávky spoločne s príslušenstvom.

Z dôvodu nesplnenia povinností zo strany dlžníkov bola sťažovateľka nútená domáhať sa splatenia pohľadávok aj s príslušenstvom prostredníctvom exekúcií na podklade exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku, pozn.). Okresný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcií, avšak v priebehu ich vykonávania následne *ex offi*o exekúcie

napadnutým uznesením vyhlásil za neprípustné a zastavil ich. Na základe odvolania sťažovateľky boli napadnuté uznesenia okresného súdu potvrdené napadnutými uzneseniami krajského súdu.

Sťažovateľka v sťažnostiach formuluje výhrady proti právnym záverom vyplývajúcim z napadnutých uznesení okresného súdu a krajského súdu, ktoré považuje za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov vzťahujúcich sa na predmetné právne veci, a zároveň podáva vlastnú interpretáciu príslušných právnych predpisov aplikovateľných na právne veci, ktoré tvorili právny základ napadnutých konaní. Za relevantné pochybenie v postupe okresného súdu a krajského súdu sťažovateľka považuje predovšetkým skutočnosť, že o zastavení uvedených exekučných konaní bolo rozhodnuté bez toho, aby boli predtým prerušené konania, resp. rozhodnuté o návrhoch sťažovateľky na prerušenie konaní podľa § 109 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) z dôvodu potreby podania žiadosti Súdnemu dvoru Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Sťažovateľka tiež tvrdí, že v jej veciach konajúce sudy nesprávne aplikovali ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnostiach navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom, v ktorom vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach, ako aj postupom krajského súdu v napadnutých konaniach a jeho napadnutými uzneseniami, napadnuté uznesenia krajského súdu zruší a veci vráti na ďalšie konanie a zároveň jej prizná primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

Súčasťou sťažností je aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení krajského súdu v súlade s § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 14138/2012 a sp. zn. Rvp 14143/2012 a z ich obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky, okresného súdu a krajského súdu, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, aplikujúc označené právne normy, tak, že predmetné sťažnosti spojil na spoločné konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia).

II.2 K napadnutému postupu okresného súdu a jeho napadnutým uzneseniam, ako aj k napadnutému postupu krajského súdu a jeho napadnutým uzneseniam

Ústavný súd v súvislosti s prípravou na predbežné prerokovanie sťažností zistil, že 27. novembra 2012 boli ústavnému súdu doručené sťažnosti sťažovateľky vedené pod sp. zn. Rvp 14086/2012 a sp. zn. Rvp 14088/2012, v ktorých navrhuje vydanie rozhodnutí, ktorými by rovnako ako v prerokúvaných veciach ústavný súd vyslovil okrem iného aj porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 3 Er 53/2008 a uznesením z 12. decembra 2011 a sp. zn. 3 Er 332/2009 a uznesením zo 4. decembra 2011, ako aj postupom krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 4 CoE 22/2012 a sp. zn. 4 CoE 19/2012 a uzneseniami zo 7. augusta 2012, zrušil tieto uznesenia krajského súdu, ktorými boli potvrdené uznesenia okresného súdu o vyhlásení exekúcií vedených v prospech sťažovateľky za neprípustné a o následnom zastavení, a sťažovateľke priznal primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Porovnaním sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 14086/2012 a sp. zn. Rvp 14088/2012 a prerokúvanými sťažnosťami vedenými pod sp. zn. Rvp 14138/2012 a sp. zn. Rvp 14143/2012 ústavný súd zistil, že nimi sťažovateľka namieta postup okresného súdu a krajského súdu v totožných súdnych (exekučných) konaniach (sp. zn. 3 Er 53/2008, sp. zn. 4 CoE 22/2012, sp. zn. 3 Er 332/2009 a sp. zn. 4 CoE 19/2012) a žiada v nich

vysloviť porušenie tých istých základných práv, priznať finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania. V sťažnostiach podaných 27. novembra 2012 vedených pod sp. zn. Rvp 14086/2012 a sp. zn. Rvp 14088/2012 navyše sťažovateľka žiada vysloviť porušenie aj ďalších práv vyplývajúcich z ústavy, resp. z dohovoru a zrušiť aj napadnuté uznesenia okresného súdu.

Z uvedeného teda nespochybniteľne vyplýva, že v čase doručenia prerokúvaných sťažností ústavnému súdu, keď podľa § 18 ods. 2 zákona o ústavnom súde konanie začína, t. j. 28. novembra 2012, ústavný súd už v tých istých veciach viedol pod sp. zn. Rvp 14086/2012 a sp. zn. Rvp 14088/2012 konania začaté 27. novembra 2012. Uvedené zistenie odôvodňuje odmietnutie sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 14138/2012 a sp. zn. Rvp 1143/2012 ako neprípustných podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže tým došlo k naplneniu dôvodu neprípustnosti zakotveného v § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde. Navyše, sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 14086/2012 a sp. zn. Rvp 14088/2012 obsahujú rozsiahlejšiu argumentáciu, ako aj formuláciu petitov, než sťažnosti vedené pod sp. zn. 14138/2012 a sp. zn. Rvp 14143/2012 doručené ústavnému súdu neskôr a všetky sťažnosti obsahujú návrh na vyslovenie porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu, resp. postupom krajského súdu, aj návrh na zrušenie totožného rozhodnutia krajského súdu, priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj úhrady trov konania.

Vzhľadom na tieto zistenia ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustné.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júna 2013